

БІЛЯЄВА Ніна Василівна (02. 12. 1927, м. Скопін, нині Рязан. обл., РФ) — лікар-педіатр, інфекціоніст. Доктор медичних наук (1971), професор (1976). Закін. 2-

й Моск. мед. інститут (1952). Від 1956 працює у Дніпроп. мед. академії: асист., доцент (1970–73), професор (1973–79), завідувач кафедри (1979–94), професор (1994–96), проф.-консультант каф. дит. інфекц. хвороб (від 1996). Основні напрями наук. досліджень: кардіологія, пульмонологія й гепатологія. Проводить клініко-біохім. та імунолог. дослідж. з метою підвищення ефективності лікування дітей з різними формами гострого, затяжного та хроніч. гепатитів. Запропонувала такі імуномодулятори, як пірогенал, продигіозан, тималін, визначила дози й курс лікування.

Основні праці

Профілактика сепсису у дітей. К., 1986 (співавтор); Справочник по инфекционным болезням у детей. К., 1990 (співавтор); ВІЛ-інфекція в педіатрії (критерії діагностики, диференційна діагностика). Дн., 1996 (співавтор); Гострі кишкові інфекції у дітей: Метод. розробки. Дн., 1996 (співавтор).

І. В. Твердохліб

Бібліографічний опис:

Біляєва Ніна Василівна / І. В. Твердохліб // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2003. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-40970>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).